

Bilag 13.

Rundskrivelse af 6. Juli 1945 fra Arbejdsmændenes Arbejdsløhedskasse til Kassens Afdelingsformænd og Kontorbestyrere.

Arbejdsmændenes Arbejdsløhedskasse.

København, den 6 Juli 1945.

Til samtlige Formænd og Kontorbestyrere.

Ærede Fagfælle!

Fra Arbejdsministeriet og fra De samvirkende Fagforbund har vi for nylig modtaget Meddelelse om, at det ikke har været muligt at foretage effektiv Arbejdsanvisning blandt de arbejdsløse til visse nærmere paapegede Arbejder: Roelugning, andre Landbrugsarbejder o. lign., fordi arbejdsledige, der var anvist saadant Arbejde, nægtede at paatage sig det — i mange Tilfælde med Henviisning til den gode Arbejdsløhedsunderstøttelse, der udbetales nu om Dage. Man har fra Arbejdsministeriets Side i Anledning heraf meddelt os, at hvis saadan Arbejdsvægning fortsætter, saa vil den forhøjede Arbejdsløhedsunderstøttelse løbe Risiko for betydelig Nedsættelse, idet man fra visse Kredse og særlig inden for Landbruget, med Henviisning til de her omhandlede Vægninger, har hævdet, at Vanskelighederne ved at faa Arbejdskraft stammede fra de høje Understøttelser, og at disse derfor snarest burde nedsættes.

Det er aldeles indlysende, at enhver Arbejdsvægning, som skjult eller aabenlyst baserer sig paa den forholdsvis høje Arbejdsløhedsunderstøttelse, bidrager sit til, at disse Understøttelser kommer i Farezonen med Udsigt til snart at blive nedsat, og det er derfor, vi foretager denne Henvendelse til vore Afdelingsformænd og vore Kontorbestyrere, saa at de drager Omsorg for, at ingen uberettiget Arbejdsvægning finder Sted. Det kan jo være trist nok for en arbejdsledig med en god Arbejdsløhedsunderstøttelse at skulle paatage sig et Arbejde, hvor Fortjenesten maaske ikke engang naar op til den udbetalte Understøttelse, men der er ingen Vej uden om. De foreliggende Understøttelsessatser har kun kunnet gennemføres, fordi Arbejdernes Repræsentanter, der har forhandlet denne Sag med Ministeriet, har hævdet, at Misbrug af de høje Understøttelsessatser *ikke vilde finde Sted* over for Arbejdsanvisningen, idet netop dette bestemte Spørgsmaal var fremme under Debatten om Forhøjelsen af Understøttelsessatserne.

Vi tror ogsaa, at være i nøje Overensstemmelse med vore Afdelingsledelse og vore Kontorbestyrere om at indse Nødvendigheden af, at der maa skaffes saa megen Respekt om de høje Understøttelser, at vi ikke tør løbe nogen som helst Risiko for, at disse i en eller anden nær Fremtid bliver skaaret ned. Det er et meget betydeligt Ansvar, der her paalægges vore Tillidsmænd, og selv om der naturligvis kan foreligge Tilfælde, hvor en arbejdsløs Kammerat med god Moti-